

Врастѣ *м. св. ср. значенія* крѣпко примусь, врасту (*о растеніи*): А при това и кореніе-то колко-то и да ся растилать на далечь, не могатъ да ся охванѣтъ яката и да ся врастѣтъ. *Л. Д. 1872 р. 243.*

Врата (*син. порта*) *с. ж. и с. мн.* **Вратици** *ум. воротца* 1) в-рота: Но хоро-то, *пѣтни-тъ врата* и сѣденки-тъ не сж згодни мѣста за опознавание. *Л. Д. 1874 р. 73.* Буйно ся врата потропахъ. Страшно кучета залаяхъ. *Д. 36, 82—83.* Желѣзни му врати-ти Сребърни му ключарки. *ib. 49, 32—33.* Затвориле мали врати—и големи. *М. 1.* Гроб-отъ да ми праватъ Сосъ деветъ вратици, Ветаръ ка ке духне, Мухла да разнесе. *ib. 8.* Що бѣа куки 'уба'и До деветъ врати големи, Десета врата наймала, Край мала врата ливада. *ib. 33.* По чужди-те врати, По турски чифлици. *ib. 109.* Кога бѣше седналь да вечера, Отъ вратици гласъ достигнаха. *М. 143.* Та си продаде куки-те Со високи-те чардаци, Со ситни дробни пармаци, Со деветъ враки железни; Секоя врата ограда, Наймала врата ливада, Во ливада-та бѣльчадаръ, Во чадаръ седѣтъ майстори. *ib. 393.* Две сестри въ една дупка (врата). *ib. р. 531 (лат.).* Нж ли би пакъ Божѣ рабуѣ, Те сж вжрта-тъ утворихъ. *Ч. 301.* 2) дверь, двери (*въ дверяхъ*): Скрышны врата, за да бы могаль абіе да ся скрие. *У. 277.* Врата-та не быва да сж ягко притворены а да отзѣвать.. да ся расхладжа стая-та. *Л. Д. 1871 р. 120.* Той възлѣзе при чловѣка, кого-то трѣсяше, и потропа на врата. *II. 27.* Единъ день като отивахъ на бани, видѣхъ тоя Нюда сѣди на *дюкенскитъ си врата*, и тутакси ся влюбихъ на него. *Х. II. 151.* Ненадѣйно чухме да ся хлопа силно на *стаенитъ врата* дѣто сѣдѣхме двама. *ib. II, 142.* 3) **Мали врата калитка**: Гюла си млѣко биеше На мали врата градински. *Д. 29, 10—11.* Що тжрси Алиа На мали-тъ врата Подъ крива-та круша? Нито сжмъ хлѣбарка, Нито сжмъ кржмарка! *Л. Д. 1876 р. 154. Ср. подъ сл. вратникъ.*

Вратаръ *с. м.* **Вратарка** *с. ж.* привратникъ, привратница: Оплашена-та стража обади на главъ-тъ и на вратарь-атъ. *Р. 169.* Церберъ былъ вратаръ на адъ. *Т. 135.* Да дойде вратарь-тъ (*ostiarus*), единъ робъ, да му отвори. *Л. Д. 1874 р. 124.* Онѣзи прѣкрасна вратарка думаше на сестра си. *Х. I, 109.*

Вратига *с. ж. родъ приворотнаго зелья*: Да си набере майката Синя-та бѣла тентава, Жълта-та вратига и куманига. *Д, 7, 37—39.* „Стояне, сыну Стояне! Иола ти майка набере Утъ деветъту ну градини Пилинь, Стояне, вратика, Утъ гуороа-на гуорцѣтъ, И утъ равну поле грандафелъ; Да ти хы вишѣмъ въ калнака-на: Аку е мума хубава, Чи ще та близу приближи; Пак ку е юда пиринска, Чи ще ту утъ